

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Tóbiás Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek az Ivanovits Ügyvédi Iroda /ügyintéző: dr. Ivanovits Andrea ügyvéd/ által képviselt alperes ellen agrártámogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 13. napján kelt 17.K.31.987/2009/11. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 17.K.31.987/2009/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárm hivatalhoz 2007. december 19-én a felperes 0203.29.55 KN nomenklatúra kóddal fagyasztott, csont nélküli császárszalonna házi sertésből árura export vámkezelési, és export visszatérítési kérelmet nyújtott be. A vámhivatal elvégezte a vámkezelést, és az export-visszatérítési kérelmet a Hivatalhoz /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ továbbította.

Az elsőfokú hatóság a 2008. február 19-én kelt 1047929909 számú határozatában a kérelemnek helyt adva a felperes részére 1.903.827 Ft támogatást állapított meg, majd e határozatát a 2008. szeptember 29. napján kelt 107/246/1/2008. iktatószámú határozatával visszavonta, és a felperest a támogatás + kamata visszafizetésére kötelezte. Indokolása szerint a kiszállított termék nem sorolható az okmányokon feltüntetett termékkód alá, mivel az nem az állat combjából, elülső részéből vagy lapocka és részeiből származik, ezért arra export visszatérítés nem adható. Döntését a mezőgazdasági termékek után járó export-visszatérítési rendszer alkalmazása közös részletes szabályainak megállapításáról szóló 800/1999/EK rendelet /a továbbiakban: R1./ 4-5. és 51-52. cikkeire, a 3846/87/EGK rendelet 1. cikkére, valamint a 1499/2007/EK rendelet I. melléklet 6. pontjára alapította.

A fellebbezés folytán eljárta alperes a 2008. december 18-án kelt 0107/8/1/2009. iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot - az indokolás kiegészítésével - helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának - az elsőfokú határozatra is kiterjedő - hatályon kívül helyezését kérte. Hivatkozott arra, egyebek mellett, hogy a R1. 52. cikk /4/ bekezdés alapján mentesül a visszafizetési kötelezettség alól, mert a nem jogszabályi kód szerinti termék utáni export visszatérítés kifizetésére a hatóságok hibájából került sor.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint a felperes maga sem vitatta, hogy az általa exportált termék az export visszatérítési kérelmén feltüntetett nomenklátúra kódnak nem felelt meg. A R1. 52. cikk /4/ bekezdés a. pontja alapján a visszafizetési kötelezettség alóli mentesülés együttes feltétele a hatóság olyan hibája, amelyet a kérelmező nem érzékelhetett; valamint a kérelmező jóhiszeműsége. Az elsőfokú bíróság szerint a hatóság hibázott az exportált termék vámkezelésekor, mivel a rendelkezésére álló iratokból megállapíthatta volna, hogy a termék nem felelt meg a feltüntetett nomenklátúra kódnak. Ugyanakkor a felperes sem lehetett abban a hiszemben, hogy az adott kóddal császárszalonnát exportálhat, mivel a császárszalonna alapanyagát képező oldalt az export engedély szöveges része sem tartalmazta. A felperes esetében tehát hiányzik a mentesülés egyik feltétele, a hatósági hiba érzékelhetőségének a hiánya.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen a keresete teljesítését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a R1. 52. cikk /4/ bekezdés a. pontját, mert okszerűtlen mérlegeléssel állapította meg, hogy nem volt jóhiszemű. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 177.§-a alkalmazásával szakértőt kellett volna kirendelnie abban a kérdésben, hogy a császárszalonna mely része a sertésnek.

Az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási, jogkérdésben felülvizsgálati kérelmet terjeszthetnek elő. A felülvizsgálati eljárásban a Legfelsőbb Bíróság a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a

megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül /Pp. 272.§ /2/ bekezdés, 275.§ /2/ bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262./.

Az elsőfokú bíróság ítéletében - a felperesi állítással ellentétben - nem iratellenesen, tételesen rögzítette, hogy a felperes a sertés mely részét minősítette császárszalonnának, illetve, hogy nem vitatta, miszerint az export visszatérítési kérelmén feltüntetett nomenklatúra kódok nem felelt meg az általa exportált termék.

A Pp. 164.§ /2/ bekezdése alapján a bíróság hivatalból /kivételekkel/ nem bizonyíthat, a Pp. 3.§-ának /3/ bekezdése és 164.§-ának /1/ bekezdése értelmében a bizonyítási indítvány előterjesztése a felek kötelezettsége. Az elsőfokú bíróság a 2. sorszámú jegyzőkönyv szerint részletesen tájékoztatta a feleket a bizonyítási teherről, a kapcsolódó jogkövetkezményekről, a felperes a perben szakértői bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ezért tévesen állította felülvizsgálati kérelmében, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyításra vonatkozó Pp. szabályokat /163.§, 177.§/ megsértette volna. A Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyításra vonatkozó Pp. rendelkezések jogszerű és teljes körű alkalmazásával járt el.

A R1. 54. cikk /4/ bekezdés a. pontja szerint az /1/ bekezdésben említett visszafizetési kötelezettség nem alkalmazható, amennyiben a kifizetésre a tagállamok illetékes hatóságai vagy valamely más érintett hatóság olyan hibájából került sor, amelyet a kedvezményezett nem érzékelhetett, és a kedvezményezett jóhiszeműen járt el. A jogerős ítéletben helytállóan rögzített tényállás és a R1. idézett cikke alapján az elsőfokú bíróság „a hatósági hiba érzékelhetőségének hiánya” feltétel nem teljesültségét helytállóan állapította meg a kedvezményezett-felperes részéről, e megállapítását a Pp. 221.§-ának /1/ bekezdése alapján részletesen meg is indokolta, döntésével a Legfelsőbb Bíróság aggálytalanul egyet értett. A visszafizetési kötelezettség alóli mentesüléshez a kedvezményezett vonatkozásában mindkét feltételnek együttesen kellett teljesülnie, így a konjunktív feltételek közül az egyik /„a hatósági hiba érzékelhetőségének hiánya”/ feltétel nem teljesülése miatt a felperes felülvizsgálati kérelmében már alaptalanul hivatkozott a másik feltétel /a jóhiszemű eljárás/ megvalósítottságára.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról a Legfelsőbb Bíróságnak határoznia nem kellett.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Legfelsőbb Bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2011. március 10.

***Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró,
Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró***